

ת"פ 70627/11/17 - מדינת ישראל נגד אדם יחנין - נוכח

בית משפט השלום בקריית גת

31 אוקטובר 2018

ת"פ 70627-11-17 מדינת ישראל נ' יחנין

בפני כב' השופטת נגה שמואל-מאיר, סגנית הנשיאה

מדינת ישראל

באמצעות תביעות לכיש

ע"י מר משה אדרי, מתמחה - נוכח

נ ג ד

אדם יחנין - נוכח

ע"י ב"כ עו"ד נס בן נתן - נוכח

המאשימה

הנאשם

גזר דין

א. רקע

1. הנאשם הורשע על יסוד הודאתו בכתב אישום המייחס לו עבירות של **גידול, יצור, הכנת סמים מסוכנים**, לפי סעיף 6 לפקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש), התשל"ג-1973 (להלן: "**הפקודה**"); **החזקה/שימוש בסמים שלא לצריכה עצמית**, לפי סעיף 7(א) + 7(ג) לפקודה; **והחזקת כלים להכנת סם שלא לצריכה עצמית** לפי סעיף 10 רישא לפקודה.
2. על פי הנטען בכתב האישום, כחודשיים עובר ליום 27.11.2017 בשעה 15:30, גידל הנאשם באוהל בחדר בדירתו **שני שתילים** של סם מסוג קנבוס **במשקל 140 גרם**, בכך ששתל את הזרעים בשני דליים ודאג להתקנת שתי מנורות מיוחדות לשם הגידול.
3. עוד נטען בכתב האישום, כי במעמד האמור החזיק הנאשם במקרר בדירתו בסם מסוכן מסוג קנבוס במשקל של 30 גרם שלא לצריכתו העצמית.
4. כמו כן נטען, כי באותן הנסיבות, החזיק הנאשם כלים המשמשים להכנת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית בדמות, משקל אלקטרוני; אוהל; מנורה; מד טמפרטורה; מאווררים; ושק אדמה.
5. במסגרת הסדר הטיעון, באי כוח הצדדים לא הגיעו להסכמות עונשיות, אך הוסכם כי הנאשם יופנה לשירות המבחן, תוך שהמאשימה הצהירה כי אינה מתחייבת לעמדתה העונשית.
6. עוד במסגרת זו, עתר בא כוחו של הנאשם כי שירות המבחן יבחן ויחווה את דעתו בדבר ביטול הרשעת הנאשם.

ב. תסקירי שירות המבחן

7. בעניינו של הנאשם הוגשו שני תסקירים ובסופם המלצה להורות על ביטול הרשעתו של הנאשם ולהשית עליו ענישה שיקומית בדמות צו של"צ וצו מבחן. בגוף התסקירים, מפרט שירות המבחן אודות: קורותיו של הנאשם

וקורות משפחתו, מאפייניו האישיים, ועוד. מטעמים של צנעת הפרט, לא אעלה את כל אלה עלי גזר הדין, מלבד אותם נתונים הרלוונטיים לשאלת העונש.

8. בתסקיר שירות המבחן **הראשון** מיום 02.05.2018, מציין שירות המבחן כי הנאשם בן 26, רווק, איננו עובד, סטודנט ללימודי הנדסת תוכנה, נעדר עבר פלילי ומתגורר בבית אמו. עוד מציין השירות כי הוריו של הנאשם מעולם לא נישאו ובהיותו בן שנה הוריו נפרדו, ובגיל ארבע אביו עזב את הארץ ושב לרוסיה, כך שהנאשם גדל לאורך השנים עם אמו.

9. הנאשם סיים 12 שנות לימוד עם בגרות ושירת שירות צבאי מלא בצה"ל כבודק מעברים במשטרה הצבאית. הנאשם שיתף את שירות המבחן בכך שבמהלך שירותו הצבאי הוא חווה משבר שנבע מקשייו לעמוד בדרישות התפקיד ובחשיפה לאירועים ולמראות מורכבים. משכך, פנה הלה לשירותי הנפש בצבא וקיבל מרשם לכדורים אנטי דיכאוניים. הנאשם סיים שירות צבאי מלא תוך שבמכתב השחרור נרשם על ידי מפקדיו כי הלה בעל תושייה, אחראי, חרוץ ומבצע את המוטל עליו. עם שחרורו עבד הנאשם במסעדה ולמד את מקצוע הטבחיות ובמקביל החל לעסוק בתחום ייצוא גידולי חקלאות ובהמשך פתח חברה בתחום. לאחר כשנה הנאשם נאלץ לסגור את החברה שפתח בשל קשיים כלכליים אליהם נקלע והחליט להקדיש את זמנו לרכישת השכלה אקדמית.

10. אשר לשימוש בסמים, הנאשם מסר כי התנסה לראשונה בשימוש בסם מסוג קנבוס לאחר שחרורו מהצבא במסגרת חברתית, עד שהלה הגביר לפני כשנה וחצי את תדירות צריכת הסם עד לכדי צריכה יומיומית במסגרת קשר זוגי. כמו כן, הנאשם מסר כי הוא מבין כי קשייו להציב לעצמו גבולות נובעים ממאפייני חייו, ובהם היותו בן יחיד להוריו שדאגו כי צרכיו החומריים יסופקו לו ללא גבולות.

11. כעולה מתסקיר זה, בדגימת השתן הראשונה שמסר הנאשם נמצאו שרידים של חומר מסוג MDMA וכי השירות קיבל את הסברו של הנאשם לפיו הדבר נובע מצריכתו רטלין בהיותו סובל מהפרעת קשב וריכוז. עוד נמסר כי יתר הבדיקות שמסר הנאשם נמצאו נקיות משרידי סם.

12. ביחס לעבירות בהן הודה, הנאשם מסר כי הרקע לגידול הסמים היה רצונו לספק את צריכתו העצמית וכי רכש ציוד מתאים לגידול סם ביתי על מנת להימנע מקשר עם חברה שולית. הנאשם הביע חרטה על מעשיו ומסר כי בעקבות ההליכים הפליליים המתנהלים כנגדו הוא הבין את הפן הבלתי חוקי במעשיו ואת השלכותיהם. כמו כן, הלה הביע רתיעה מההליכים הפליליים וחשש לעתידו המקצועי והאישי ומסר כי מאז פתיחת ההליכים המשפטיים נגדו הוא הפסיק את השימוש בסם וחש יציבות בחייו, בהיותו מאורגן וממוקד ובעל יכולת שליטה גדולה יותר על אורחות חייו והתנהלותו. הלה אף מסר כי הוא מוכן לקחת חלק בהליך טיפולי במסגרת שירות המבחן, על מנת לחזק את זהותו האישית ואת יכולתו בשליטה עצמית וקבלת גבולות להתנהגותו.

13. שירות המבחן מציין כי הנאשם **שולב בקבוצת צעירים במסגרת שירות המבחן**, המיועדת לצעירים בעלי קשיים בקבלת סמכות בה הוא רוכש כלים להתמודדות יעילה עם מצבים חברתיים, תוך העלאת המודעות העצמית למצבי סיכון, פיתוח מיומנויות של יצירת קשר ופתרון קונפליקטים.

14. שירות המבחן התרשם, בין היתר, כי **הנאשם בעל יכולת תפקוד תקינה, בעל שאיפות להתפתחות מקצועית וכי עודנו מצוי בשלבי גיבוש זהותו העצמית**, תוך שהוא מתקשה לפתח שליטה ובקרה עצמית ותלוי בגורמים חיצוניים לסיפוק צרכיו. עוד להתרשמות השירות, הלה פעל באירוע שבמוקד כתב האישום מתוך טשטוש ערכי שנותן לגיטימציה להתנהגות עוברת חוק. מנגד, שירות המבחן העריך כי גורמי הסיכוי בעניינו של הנאשם באים לידי ביטוי ביכולת תפקודית תקינה ושאיפות לבניית עתיד בתחום המקצועי, העדר מעורבות

קודמת בפלילים, הירתעותו מההליכים הפליליים, תמיכה משפחתית ומוטיבציה ללקיחת חלק בהליך טיפולי הנוגע להפסקת השימוש בסמים.

15. בסופו של התסקיר, ממליץ השירות להורות על ביטול הרשעתו של הנאשם לאור ההתרשמות לפיה הנאשם אוחז במערכת ערכים נורמטיבית אשר מהווה בסיס המאפשר קידום מטרותיו ושיקום חייו; כי העבירה בוצעה על רקע קשייו של הנאשם בהצבת גבולות ועל רקע תהליך גיבוש זהותו העצמית שטרם הסתיים; ההתרשמות לפיה הלה הבין את משמעות מעשיו; המוטיבציה שהביע ופועלו למען עריכת שינוי בהתנהגותו מתוך רצון לשקם את חייו לעבר הישגים נורמטיביים בתחום התעסוקתי; ועל מנת לעודדו בהליך השיקום ולצמצם את הפגיעה בשאיפותיו ובעתידו המקצועי.

16. **בתסקיר שירות המבחן השני** מיום 04.10.2018, מפרט השירות אודות ההליך הטיפולי אותו עובר הנאשם במסגרת קבוצת הצעירים בשירות המבחן, ובמסגרת זו מציין השירות כי הנאשם הגיע לכל מפגשי הקבוצה וכי בתחילה, בחן את מקומו ויחסיו עם חברי ומנחי הקבוצה ועם הזמן, הלה למד להביע את עמדותיו ולבטא ביקורת כלפי חברי הקבוצה; לקח חלק פעיל בשיח הקבוצתי ושיתף מעולמו האישי תוך שהתעניין בתכנים הקבוצתיים וייחס חשיבות להזדמנות שניתנה לו על ידי בית המשפט להשתלב בהליך הטיפולי. הנאשם מצדו, שיתף כי הוא הפיק תובנות באשר למצבו והגביר את מודעותו למצבי סיכון וכן עבד על חיזוק גבולות פנימיים והחל בתהליך הבנה באשר לצורך בעצמאות. שירות המבחן התרשם כי במהלך תקופת הדחייה, **הנאשם עבר הליך של שינוי** וכי מתן ההזדמנות שניתנה לו סייעה בעדו בשיתוף הפעולה עם ההליך הטיפולי תוך שהוא נרתם לו ונתרם הימנו. וכך, השתתפותו בקבוצה, אפשרה לנאשם לבחון את דימויו העצמי ומסוגלותו העצמית, וסייעה בעדו בגיבוש תהליך קבלת האחריות באשר להתנהלותו ומעשיו ובהעמקת הבנתו את הנסיבות שהובילו להצריכת סמים. בסופו של תסקיר ולאור ההליך הטיפולי החיובי; השגת יעדי הטיפול ובהם, קבלת אחריות, הבנת נסיבות ביצוע העבירה וצריכת הסמים ועל מנת לעודד את הנאשם בכיוון בו מצוי בחייו ולצמצם את הפגיעה בשאיפותיו ובעתידו התעסוקתי - המליץ השירות על ביטול הרשעתו של הנאשם ועל השתתפות עונש שיקומי כמפורט בראשית הדברים.

ג. חוות דעת ממונה על עבודות השירות

17. **מחוות הדעת מטעם הממונה על עבודות השירות, הנאשם נמצא כשיר לבצע עבודות שירות.**

ד. טיעוני הצדדים (עיקרי הדברים)

18. המאשימה עמדה על הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה ממעשיו של הנאשם, על חומרתן היתרה של העבירות בהן הורשע ועל הנזקים שאלו מסבות לפרט ולחברה כולה. התובעת הפנתה לעובדה כי מעבדות הסמים הפכו בתקופה האחרונה ל"מכת מדינה", כאשר כמעט כל אדם יכול ללמוד באמצעות האינטרנט אודות הדרכים שבהן ניתן לגדל סמים, ולבצע זאת בהיקפים גדולים. לדבריה, סמים אלו מופצים בשלב מאוחר יותר לחברה, תוך שישנו קושי לאתר ולתפוס את העבריינים. כמו כן, באת כוח המאשימה טענה כי לא בכדי לצד עבירת הגידול קבוע עונש מרבי של 20 שנות מאסר, היתה לעונש המרבי שנקבע בצידה של עבירת הסחר בסמים, ויש בכך כדי ללמד כי מי שמגדל סמים בכמות כזו, חזקה עליו שהסם הוא להפצה ומתוך מניעים כלכליים. משכך, טענה באת כוח המאשימה כי בעבירות מהסוג שביצע הנאשם אין מקום לחרוג מהכלל ולהימנע מהרשעה.

19. בהתייחסה לתסקירים אשר הוגשו בעניינו של הנאשם, סברה באת כוח המאשימה כי המלצתו של שירות

המבחן לביטול ההרשעה מעוררת תמיהה, שכן לדידה עולה פער בין חומרת מעשיו של הנאשם לבין המלצתו העונשית של שירות המבחן.

20. לבסוף, באת כוח המאשימה טענה כי לא הוכח נזק קונקרטי, ומשכך, הרי שהנאשם לא עומד בתנאים שהוצבו בפסיקה להימנעות מהרשעה, ועתרה לקבוע מתחם ענישה הנע בין 6-12 חודשי מאסר (ואולם נמנעה מלהציג פסיקה התומכת בעמדתה זו); להותיר את הרשעת הנאשם על כנה; ולהשית עליו עונש של 6 חודשי מאסר, שיכול שירוצו בעבודות שירות, לצד ענישה נלווית.

21. בא כוח הנאשם מנגד, עתר לאמץ את המלצות שירות המבחן, תוך שצוין כי הנאשם הודה בהזדמנות הראשונה ולקח אחריות על מעשיו. כך גם, הפנה הסנגור לתסקירים החיוביים שהוגשו בעניינו של הנאשם, תוך שעמד על שיתוף הפעולה של הנאשם עם שירות המבחן, על ההליך הטיפולי אותו הוא עובר במסגרת השירות, על השיחות הקבוצתיות בהן הוא משתתף ועל בדיקות השתן הנקיות שמסר (מלבד הבדיקה הראשונה שכאמור תוצאותיה נבעו משימוש בריטלין).

22. בנוסף, הסנגור ביקש להפנות לנסיבותיו האישיות של הנאשם, ובכלל זה לעובדה כי מדובר באדם נעדר עבר פלילי, צעיר שכל חייו עוד לפניו, וכי הוא מבין את חומרת העבירות ולוקח אחריות על מעשיו בצורה כנה ואמתית. אשר לשאלת ההרשעה וחריגה ממתחמי העונש ההולם, הפנתה ההגנה להליך השיקום שבעיצומו מצוי הנאשם ולפרמטרים השונים שנקבעו בפסיקה, שאותם על בית המשפט לשקול לצורך הכרעה בשאלה האם יש מקום להימנע מהרשעה. בפרט, הפנה הסנגור לכך שהנאשם עומד בפני סיום לימודי הנדסת תוכנה במכללת "סמי שמעון" (נ/1) וכי הרשעה עלולה לפגוע בהמשך דרכו המקצועית. כאמור, לאור כל אלה, עתר בא כוח הנאשם לאמץ את המלצת שירות המבחן ולהורות על ביטול הרשעתו של הנאשם.

23. הנאשם מסר כי הוא משקיע משאבים רבים כדי לסיים את התואר האקדמי כאשר הרשעה עלולה לסכל את חלומותיו. עוד מסר הנאשם כי הוא מתחרט על מעשיו וכי הטיפול הקבוצתי בו הוא נוטל חלק משפיע עליו לטובה, וכי כל רצונו הוא לסיים את הלימודים ולעלות על דרך חדשה.

דין והכרעה

24. תחילה יצוין, ועל כך לא הייתה מחלוקת בין הצדדים כי בגין מכלול מעשיו של הנאשם יש לקבוע מתחם עונש כולל, כאשר לידי הדברים מתיישבים עם "מבחן הקשר ההדוק" ועם יתר מבחני העזר אשר נקבעו לעניין זה בפסיקתו של בית המשפט העליון (ראו למשל, דעת הרוב בע"פ 4910/13 **אחמד בני ג'אבר נ' מדינת ישראל** (29.10.2014); ע"פ 1261/15 **יוסף דלאל נ' מדינת ישראל** (03.09.2015); ע"פ 3164/14 **גיא פן נ' מדינת ישראל** (29.06.2015), ובשים לב לאופיין הדומה של העבירות הנדונות, לכך שהן בוצעו באותו המקום ובאותו הזמן, לכך שנדמה כי קדם להן תכנון עברייני אחד, ולאור הקשר ההדוק שקיים בין עבירות אלו.

25. בהתאם למתווה שקבע המחוקק בתיקון 113 לחוק העונשין (ופורש לאחר מכן בפסיקתו של בית המשפט העליון), אקבע בשלב הראשון את מתחם העונש ההולם; ולאחר מכן אגזור את העונש המתאים לנאשם, תוך בחינה שמא יש מקום במקרה דנן לסטות לקולא מהמתחם שייקבע (אודות המתווה לגזירת העונש, ראו למשל: ע"פ 8641/12 **מוחמד סעד נ' מדינת ישראל**, (05.08.2013)).

ה. קביעת מתחם העונש ההולם

26. בסימן א'1 לפרק ו' בחוק העונשין, אשר הוסף לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**") במסגרת תיקון מס' 113, נקבע **עקרון ההלימה** כעקרון המנחה בענישה. לאמור, ניתן משקל בכורה לשיקולי גמול, ונקבע כי בראש ובראשונה על העונש להלום את חומרת העבירה בנסיבותיה ואת מידת אשמו של הנאשם (ר' גם ע"פ 1523/10 **פלונית נ' מדינת ישראל**, (18.04.2012); וע"פ 452/14 **ניסים דבוש נ' מדינת ישראל**, (03.04.2014) (להלן: "**עניין דבוש**")). קביעת מתחם העונש ההולם תיעשה תוך התחשבות בערך החברתי שנפגע כתוצאה מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

ה.1 הערכים החברתיים המוגנים ומידת הפגיעה בהם

27. אף שאין מחלוקת בין הצדדים בדבר מתחמי הענישה סבורתני כי יש לעמוד, ולו בקליפת האגוז, על **הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה מהעבירות ועל הנסיבות הנלוות להן**. שכן, מטבע הדברים, יש באלו כדי להשפיע גם על שאלת ההימנעות מהרשעה.

28. נדמה כי אין צורך להכביר מילים בנוגע לחומרה הרבה הכרוכה בעבירות הסמים. פקודת הסמים המסוכנים נחקקה על מנת להגן על ערכים חברתיים מרכזיים ובראשם החובה להגן על שלומו של הציבור, על בריאותו, על בטחונו האישי ועל רכושו. עבירות הסמים פוגעות פגיעה קשה לא רק במשתמשים בסם, אלא גם בבני משפחתם, חבריהם ומכריהם וכן בציבור בכללותו, אשר הופך לא פעם קורבן לעבירות רכוש ואלימות המבוצעות לצורך מימון ההתמכרות. בית המשפט העליון קבע בשורה ארוכה של פסקי דין כי נגע הסמים פשה בארצנו כמגיפה ומשכך, מצווים בתי המשפט לתרום את חלקם במלחמה בנגע זה באמצעות הטלת עונשים חמורים ומרתיעים, וכי מי שנגרר אחרי מעשי עבירה המסכנים חיי אדם בצורה מפליגה, צריך לדעת אל-נכון כי אם יתפס יטופל עניינו בכל חומרת הדין (ראו לעניין זה, למשל, ע"פ 575/88 **עודה נגד מדינת ישראל** (11.12.1988) וע"פ 3117/12 **אריב נ' מדינת ישראל** (06.09.2012)).

29. אשר לעבירות גידול סמים, שלצורך ביצוען, בדרך כלל, מקימים העבריינים מעין מעבדות סמים ביתיות, הרי שצודקת המאשימה בטענתה כי אלו הפכו ל"מכת מדינה" של ממש. בבואו לגזור את עונשם של נאשמים אשר הקימו בביתם מעבדות לגידול סמים, שומה על בית המשפט ליתן דעתו, בין היתר, לקלות שבה מבוצעות עבירות אלו ולקושי הרב בו נתקלות רשויות אכיפת החוק באיתור העבריינים (ראו לעניין זה, למשל, עפ"ג (מחוזי תל אביב יפו) 42358-10-14 **אבי גיא נגד מדינת ישראל**, (18.02.2015)).

30. אם לא די באלה, הרי שעל חומרתן היתרה של העבירות בהן הורשע הנאשם, יכולים להעיד גם העונשים אשר נקבעו בצדן. כך למשל, העונש המרבי בגין ביצוע עבירת גידול סמים, הוא 20 שנות מאסר. עונש מרבי זה קבוע גם בצידה של עבירת החזקת סם שלא לצריכה עצמית והחזקת כלים המשמשים להכנת סם או לצריכתו, שלא לצריכה עצמית. עונשים חמורים כגון דא בוודאי מעידים אודות החומרה הרבה שהמחוקק רואה בעבירות אלו. יחד עם זאת, לא אוכל להסכים עם באת כוח המאשימה, אשר טענה כי העובדה שהעונש הקבוע בצד עבירות אלה זהה לעונש בגין עבירת הסחר בסמים, באה ללמדנו כי אדם שמגדל סמים - חזקה עליו שהדבר נעשה מתוך כוונה להפיצם.

31. כפי הידוע עבירת גידול הסמים לא מבחינה בין מצבים בהם גידול הסמים נעשה לצריכה עצמית לבין מצבים בהם הגידול נעשה שלא לצריכה עצמית. במקרה הנדון, הרי שאין כל אינדיקציה בכתב האישום לכך שהנאשם ביצע את עבירת הגידול כדי לספק או להפיץ את הסמים שגידל, כאשר כמות הסם אשר נתפסה ברשותו של הנאשם, יכולה לחזק את טענתו כי הגידול נועד לשם צריכתו העצמית. אשר על כן, בהיעדר אמירה מפורשת

בעניין זה, לא זו בלבד שאין לגזור חזקה, כדברי באת כוח המאשימה, לפיה הנאשם התכוון לספק את הסמים שגידל לאחרים, אלא שאף יש לפרש את מכלול הנסיבות בדרך המקלה עם הנאשם, ולראות בסמים שגידל ככאלו שנועדו לצריכתו העצמית בלבד (ראו והשוו דברים שנאמרו בפרשת אבי גיא שהוזכרה לעיל). גם מדבריו של הנאשם בשירות המבחן, עולה כי ביצע, ולו את עבירת הגידול, לצורך שימוש העצמי ובשל רצונו להתנתק מחברה שולית. כמובן שאין בכך כדי להצדיק את ביצוע העבירות, אך ברי כי אין דינו של אדם אשר מגדל סמים כדי למכור אותם לציבור, כדין אדם אשר מגדל שני שתילי סם מסוג קנבוס בביתו אך כדי להימנע ממגע עם סוחר סמים בשעה שהוא מבקש לספק את התמכרותו (לעניין זה ראו גם את נוהל מדיניות העמדה לדין בעבירה של גידול סמים, הנחיות ראש חטיבת התביעות, מיום 11.07.2017, ממנו עולה כי שיקול הדעת של התביעה המשטרית האם להעמיד נאשם לדין בגין עבירת הגידול או בגין עבירת החזקת הסם לצריכה עצמית תחתן בהתאם לבחינת מספר מבחנים מסייעים ובהם, **מספר השתילים שגודלו**; נסיבות חיצוניות לביצוע העבירה; קיומו של עבר פלילי רלוונטי; קיומו של חומר מודיעיני רלוונטי; **משקל הסם**). כאשר לידי דברים אלה מדברים בעד עצמם. שונה מצב הדברים הנוגע לכמות הסמים שהחזיק הנאשם שלא בשתילים ולהחזקת הכלים. בגין אלה, כזכור, הלה הואשם והודה בביצוע עבירה של החזקת סם והחזקת כלים שלא לצריכה עצמית.

32. אשר **למידת הפגיעה של הנאשם בערכים המוגנים**, יש להביא בחשבון את העובדה כי הלה הקים בביתו מעבדת גידול סמים של ממש והחזיק בכלים המשמשים להכנת סם: משקל אלקטרוני, אוהל, מנורה, מד טמפרטורה, מאוררים, שק אדמה. אכן בסופו של יום נטען כי הנאשם גידל שני צמחי קנבוס בלבד ואולם ולחומרה לא ניתן להתעלם מכך כי הלה השקיע בגידול הסמים משאבים לא מעטים.

עוד נתתי דעתי לכמות של הסמים אשר נתפסו ברשותו של הנאשם. אכן, אין מדובר בכמות סם גבוהה באופן חריג. לא אחת נתקל בית המשפט בנאשמים אשר הואשמו בגידול סמים, כאשר כמות הסם שנתפסה ברשותם הייתה גבוהה בהרבה מאשר במקרה הנדון, והגיעה אף למספר קילוגרמים.

33. אשר לסוג הסם אותו גידל והחזיק הנאשם, הרי שמדובר בסם הקנבוס שנמנה עם "הסמים הקלים", ואינו מצוי במדרג חומרה גבוה מבין הסמים השונים. כמובן שהדברים נאמרים מבלי שבית המשפט מקל ראש ולו לרגע בנזקים שגם סם "קל" זה עלול להסב לנאשם ולסביבתו.

לבסוף, יש ליתן את הדעת לעובדה כי מצד אחד, כאמור, אין כל אינדיקציה לכך שהנאשם גידל את הסמים שלא לצריכתו העצמית. מצד שני, הנאשם הורשע, בין היתר, בעבירות נוספות של החזקת סם שלא לצריכה עצמית והחזקת כלים לשימוש בסם שלא לצריכה עצמית.

34. לאור כל אלה, באתי לכלל מסקנה כי מידת הפגיעה של הנאשם בערכים המוגנים אינה מועטה, אך גם לא מצויה במדרג הגבוה ביותר.

ה. הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות - סעיף 40ט(א) לחוק העונשין

35. במסגרת בחינתי את **הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות** המיוחסות לנאשם, כמצוותו של סעיף 40ט(א) לחוק העונשין, מצאתי לנכון ליתן את דעתי לשיקולים הבאים: כפי שצינתי זה מכבר, הנאשם הקים בביתו מעבדת סמים של ממש, אשר הייתה מצוידת בציוד ייעודי, הצטיידות זו, מלמדת כי לעבירות אשר ביצע קדם תכנון מראש. כמו כן, עמדתי קודם לכן על הנזק הרב הנלווה לעבירות הסמים השונות. יחד עם זאת, מכתב האישום לא עולה כי נגרם נזק מוחשי כלשהו לנאשם או למי מסובביו. אשר לנזק הפוטנציאלי הטמון בעבירות כגון אלו שבהן הורשע הנאשם, כפי שכבר ציינתי, הסמים פוגעים פגיעה קשה לא רק במשתמשים בסם, כי אם

גם בבני משפחתם, חבריהם ומכריהם וכן בציבור בכללותו. כך, לא פעם נדרשים המכורים לסמים לבצע עבירות רכוש ואלימות כדי לממן לעצמם את מנת הסם הבאה, ובעצם כך מביאים לפגיעה, פעם אחר פעם, בקניינו ובביטחונו של הזולת. כך גם, בנקל ניתן לשער ולדמות את מסכת הסבל והייסורים שעוברים בני משפחתם וחבריהם הקרובים של המכורים לסמים, אשר נאלצים לראות את יקיריהם הולכים מדחי לדחי ומדרדרים את חייהם אל פי תהום.

ה. 3 מדיניות הענישה הנוהגת

36. מדיניות הענישה בעבירות הסמים בהן הורשע הנאשם, מתחשבת בצורך במאבק בנגע הסמים המסוכנים בכלל, ובתופעת הקמת המעבדות הביתיות ההולכת וצוברת תאוצה בשנים האחרונות בפרט. בחינת מדיניות הענישה הנוהגת, מעלה כי במקרים דומים, **על דרך הכלל**, מוטלים על נאשמים עונשים במנעד רחב, החל ממספר חודשי מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות ועד לתקופות מאסר ממושכות. ברי כי לא אחת, במקרים חריגים, הושתו על נאשמים גם עונשים קלים יותר בדמות מאסרים מותנים וצווי של"צ אף ללא הרשעה, או לחילופין עונשי מאסר מאחורי סורג ובריה לתקופות ארוכות של חודשים רבים. מטבע הדברים העונש המושת על הנאשמים השונים מושפע מכמות הסם שנתפסה, סוגו, אופי ואופן הגידול, מטרת הגידול, נסיבותיו האישיות של הנאשם, ועוד.

37. להלן מספר גזרי דין שיש בהם כדי ללמד אודות קו הפסיקה הדומיננטי בגין ביצוע מעשים דומים לאלו שבהם הואשם הנאשם: רע"פ 314/16 **גיא בן צבי נגד מדינת ישראל**, (22.02.2016); רע"פ 8237/15 **יצחק בן זקן נגד מדינת ישראל** (02.12.2015); ת"פ (שלום תל אביב) 23797-03-14 **מדינת ישראל נ' אביב** (01.12.2015); ת"פ (שלום ירושלים) 48512-04-15 **מדינת ישראל נ' קלנר ליבל** (07.03.2018); רע"פ 4512/15 **אברהם הרוש נגד מדינת ישראל**, (06.07.2015); רע"פ 1787/15 **אדי עמר נגד מדינת ישראל** (24.03.2015); רע"פ 7005/14 **עידן דגן נגד מדינת ישראל** (30.11.2014); רע"פ 4816/13 **שלום מרדכי נגד מדינת ישראל** (09.07.2013); עפ"ג (מחוזי חיפה) 43046-12-15 **יוסף ליב גולדברג נגד מדינת ישראל** (24.01.2016); עפ"ג (מחוזי מרכז) 8650-04-15 **שמעון שורץ נגד מדינת ישראל** (22.12.2015); עפ"ג (מחוזי תל אביב יפו) 4706-10-15 **מדינת ישראל נגד עמרי מסרי** (23.11.2015); ת"פ (שלום ירושלים) 17917-05-14 **מדינת ישראל נגד דן מדינה** (02.12.2015); ת"פ (קרית גת) 35384-05-14 **מדינת ישראל נ' אסף עטיה** (30.03.2016); ת"פ (השלום ת"א) 58675-05-16 **מדינת ישראל נ' מורן** (07.05.2017); ת"פ (שלום פתח תקווה) 15735-12-10 **מדינת ישראל נ' אסבייאן** (18.10.2012).

38. על כל פנים, וזאת חשוב להדגיש, נהיר לבית המשפט כי קיימים מקרים שבהם הושתו עונשים החורגים, לכאן או לכאן, ממנעד הענישה שהוצג לעיל. ועדיין, דומני כי הפסיקה שהוזכרה היא-היא המייצגת נכונה את מדיניות הענישה הנוהגת. עוד ראוי להזכיר, כי ממילא גם לאחר תיקון 113 הענישה **נותרה אינדיווידואלית ו"אין עסקינן בשיטת ניקוד, או באריתמטיקה. ענישה היא מלאכת מחשבת - ולא מלאכת מחשב"** (ע"פ 5768/10 **פלוני נ' מדינת ישראל**, (08.06.2015)). לעולם אין לגזור עונשו של נאשם על סמך כותרות העבירות שבהן הוא הורשע, ויש להתחשב במכלול הנסיבות בכל מקרה לגופו (ראו והשוו ע"פ 433/89 **ג'ורג' אטיאס נ' מדינת ישראל**, פ"ד מג(4) 170, (1989); ורע"פ 3173/09 **פראגין נ' מדינת ישראל**, (05.05.2009)). לבסוף, גם ראוי להזכיר כי השיקול של "מדיניות הענישה" הינו אך שיקול אחד מבין מכלול השיקולים אותם ישקול בית המשפט בטרם קביעת מתחם העונש ההולם וגזירת הדין (ראו בעניין זה ע"פ 1903/13 **חמודה עיאשה נ' מדינת ישראל**, (25.06.2013)).

39. לסיכום, לאור כל האמור לעיל, בהתחשב בערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה ממעשי הנאשם, מידת הפגיעה בהם, נסיבות ביצוע המעשה ולאחר שבחנתי את מדיניות הענישה הנוהגת, ובשים לב לעבירות בהן הורשע הנאשם למול העבירות בהן עסקה הפסיקה אשר הוצגה לעיל, הריני לקבוע כי **מתחם העונש ההולם במקרה הנדון נע בין 6 חודשי מאסר, שיכול שירוצו בעבודות שירות, לבין 14 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית.**

ו. אי הרשעה וסטייה ממתחם העונש ההולם

40. על פי ההלכה הפסוקה (אשר לא שונתה בעקבות תיקון 113 לחוק העונשין), משהוכח ביצועה של עבירה יש להרשיע את הנאשם, וסיום ההליך המשפטי ללא הרשעה יעשה רק במקרים חריגים, בהם היחס שבין חומרת העבירה לבין הנזק הצפוי לנאשם מן ההרשעה, אינו סביר) ראו: רע"פ 11476/04 מדינת ישראל נגד חברת השקעות דיסקונט בע"מ, (פורסם במאגרים המשפטיים) (21.02.2010).

41. בפסיקה המנחה בשאלת הימנעות מהרשעה, נקבע כי זו מותנית בהצטברותם של שני גורמים: האחד, על ההרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם והשני, סוג העבירה מאפשר ביטול ההרשעה מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי ענישה אחרים (לעניין זה ראו גם ע"פ 2083/96 תמר כתב נגד מדינת ישראל, (פורסם במאגרים המשפטיים) (21.08.1997) וע"פ 2513/96 מדינת ישראל נגד ויקטור שמש (פורסם במאגרים המשפטיים) (02.09.1996)).

42. **בעניין כתב** שהוזכר לעיל, ציין כב' השופט ש' לוי כי אי הרשעה תבוא במקום בו בית המשפט יושכנע כי שיקולי השיקום של הנאשם המסוים שבפניו, גוברים על האינטרס הציבורי הנובע מחומרת העבירה והאפקט הציבורי של ההרשעה. כבוד השופט ש' לוי מונה בפסק הדין את שיקולי השיקום, המנחים בדרך כלל את שירות המבחן להמליץ על עונשים ללא הרשעה, ואלו הם:

"א) האם מדובר בעבירה ראשונה או יחידה של הנאשם; ב) מהי חומרת העבירה והנסיבות שבהן בוצעה; ג) מעמדו ותפקידו של הנאשם והקשר בין העבירה למעמד ולתפקיד; ד) מידת הפגיעה של העבירה באחרים; ה) הנסיבות שהנאשם יעבור עבירות נוספות; ו) האם ביצוע העבירה על ידי הנאשם משקף דפוס של התנהגות כרונית, או המדובר בהתנהגות מקרית; ז) יחסו של הנאשם לעבירה, האם הוא נוטל אחריות לביצועה, האם הוא מתחרט עליה; ח) משמעות ההרשעה על הדימוי העצמי של הנאשם; ט) השפעת ההרשעה על תחומי פעילותו של הנאשם. שיקולים אלה, בלי שיהיו ממצים, מקובלים עליי, כאחד הגורמים שיש להביאם בחשבון בהחלטה בדבר תוצאות ההרשעה."

43. אשר לסוגיה שעניינה סטייה ממתחם העונש ההולם אשר נקבע, סעיף 40ד(א) לחוק העונשין קובע כי מקום בו מצא בית המשפט כי **"הנאשם השתקם או כי יש סיכוי של ממש שישתקם"**, רשאי הוא לסטות ממתחם העונש אשר נקבע ולגזור על הנאשם עונש החורג לקולא מאותו מתחם.

בבואי ליישם את הכללים המפורטים לעיל על נסיבות המקרה שבפניי, מצאתי, כי בעניינו של הנאשם **יש מקום לסטות לקולא ממתחם העונש אותו קבעתי לעיל**, וזאת לנוכח הליך השיקום המרשים אשר בעיצומו הוא מצוי כעת.

44. הדברים אמורים בשים לב בעיקר לאמור בתסקיר שירות המבחן אשר הוגש בעניינו של הנאשם ביום

04.10.2018, אודותיו פרטתי בראשית הדברים, שם מסר שירות המבחן כי להתרשמותו, **חלה התקדמות משמעותית בשילובו של הנאשם בהליך הטיפול** וכי **הנאשם עבר במהלכו תהליך של שינוי**. לדידי, בשלב זה, כאשר יש סיכוי לא מבוטל כי הנאשם יגמל באופן סופי מהשימוש בסמים, הרי שאין זהו האינטרס שלו בלבד, כי אם לחברה כולה יש אינטרס כי הוא ישתקם, וכך החברה תקבל בחזרה לשורותיה אזרח נורמטיבי, פרודוקטיבי, שומר חוק ונקי מסמים. להתרשמותי, השתת עונש על הנאשם בגדרי המתחם אותו קבעתי לעיל, עלולה לקטוע את ההליך השיקומי מעורר הרושם אותו הוא עובר. בכך כאמור, עלול להיפגע לא רק האינטרס הפרטי של הנאשם אלא של החברה בכללותה.

45. **אשר לשאלת ביטול הרשעתו של הנאשם**, לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים ועיינתי בתסקירי שירות המבחן אשר הוגשו בעניינו של הנאשם, שוכנעתי כי מקרה זה נמנה בגדר אותם מקרים חריגים עליהם מדברת **הלכת כתב** כמצדיקים סטייה מן הכלל, לפיו נאשם שעבר עבירה יורשע בדינו. מצאתי, לא בלי התלבטות, כי עניינו של הנאשם נופל לגדר אותם "חריגים שבחריגים" וכי מתקיימות בו אותן נסיבות מיוחדות המצדיקות הימנעות מהרשעתו.

46. למסקנתי זו הגעתי, לאחר שהוכח בפניי כי הנאשם נמצא במהלכו של הליך שיקום, כפי שתיארתי זה עתה, וכי הרשעה תפגע בהליך זה, לא כל שכן פגיעה חמורה. לא אחזור שוב על הדברים שנאמרו קודם לכן הנוגעים להליך השיקום שבעיצומו מצוי הנאשם, אך רק אציין כי לראשונה בחייו הנאשם מנסה להיגמל מהתמכרות לסמים בעזרתם של גורמי טיפול מקצועיים, בשעה שהוא מקפיד להגיע לפגישות בקבוצת הצעירים במסגרת שירות המבחן ומביע מוטיבציה גבוהה להמשיך בטיפול ומוסר בדיקות שתן נקיות. על חשיבותם של שיקולי השיקום ועל יכולתם לגבור על שיקולים של הרתעה וגמול, ראו: רע"פ 262/14 **נאשף נגד מדינת ישראל**, (22.01.2014).

47. במצב דברים כגון זה, השתכנעתי כי הרשעתו של הנאשם בדין עלולה לפגוע פגיעה חמורה בהליך שיקומו, לרפות את ידיו, ולפגוע במוטיבציה אותה הוא מביע להמשיך ולהתמיד במאמצי הגמילה שלו מהסמים. מה עוד, כפי שצוין, אם כך יקרה, הרי שגם האינטרס הציבורי יצא נפסד. משכך, לדידי, על בית המשפט לשלוח לנאשם מסר מחזק ותומך, ליתן בו אמון בזו הפעם, ולהעניק משקל בכורה לשיקול השיקום.

48. לא יהיה זה מיותר להוסיף, כי אף מעבר לאמור בתסקירי שירות המבחן, הרי שגם התרשמותי באופן בלתי אמצעי מהנאשם ומדבריו בשלב הטיעונים לעונש. שוכנעתי כי זה מביע מוטיבציה כנה ואמתית לצלוח את ההליך הטיפולי וכי משקיע בכך מאמצים ומשאבים רבים.

49. אכן, לא נעלמה מעיני העובדה כי הנאשם לא הוכיח ברמת ההוכחה הנדרשת קיומו של נזק קונקרטי אשר עלול להיגרם לו אם יורשע בדינו. על פניו, בשלב זה היה על בית המשפט לעצור הילוכו ולקבוע כי אין מקום להורות על ביטול הרשעתו של הנאשם. הדברים אמורים בשים לב לפסיקת בית המשפט העליון, מפיו של כב' השופט א' שהם, לפיה גם קטינים, ולא כל שכן "בגירים צעירים", אינם פטורים מהוכחת פגיעה ממשית, כתנאי להימנעות מהרשעה (ראו: רע"פ 2180/14 **שמואלי נ' מדינת ישראל**, (24.04.2014) (להלן: "**עניין שמואלי**"), וכן ראו דברים דומים שנאמרו ברע"פ 3989/15 **גוזלאן נ' מדינת ישראל**, (09.08.2015) (להלן: "**עניין גוזלאן**").

50. יחד עם זאת, בעניין **שמואלי** אשר הובא לעיל, גם כב' השופט א' שהם מצוין כי במקרים מסוימים מצא בית המשפט העליון להורות על ביטול הרשעתם של בגירים כאשר המיוחד מקרים אלה הוא שדובר שם בביצוע עבירה במקרה אחד ויחיד, ובמקרים מעין אלו, נסיבות העבירה עשויות להקל על האפשרות להימנע מהרשעה

(ראו פסקה 8 בפסק דינו של כב' השופט א' שהם בעניין שמואלי). ואכן, בפסיקת בית המשפט העליון ניתן למצוא גם מקרים שבהם נקבע כי יש מקום לסטות מהכלל ולהימנע מהרשעתו של הנאשם, אף שלא הוכחה קיומה של פגיעה קונקרטיה בעתידו או בתעסוקתו. כך למשל, ראו: ע"פ 4466/13 **נתנאל אסולין פורטל נ' מדינת ישראל**, (22.05.2014) וע"פ 111/14 **פלוגי נ' מדינת ישראל**, (01.04.2014).

51. לבסוף, מצאתי להביא גם את פסיקתו של בית המשפט המחוזי מרכז בע"פ (מחוזי מרכז) 24457-03-15 **פבל גוטרמן נ' מדינת ישראל**, (30.08.2015), אשר הפנה לפסיקתו של כב' השופט א' שהם בעניין **גוזלאן**, וקבע כי למעשה מדובר במעין "**מקבילית כוחות**". דהיינו:

"ככל שמעשי העבירה חמורים יותר, כך אין להסתפק בפגיעה כללית ועתידית, אלא נדרשת פגיעה קונקרטית, ברורה ומוחשית יותר. ולהיפך - ככל שמעשי העבירה קלים יותר, כך ניתן להסתפק בפגיעה כללית יותר, לרבות תוך התחשבות בעובדה שמדובר בצעירים המצויים בראשית דרכם ושעתידם עוד לפניהם. כמובן שכל זאת בתנאי שמלכתחילה אכן מדובר בעבירה מהסוג ומהנסיבות שמצדיקות בחינת האפשרות לוותר על ההרשעה מבלי שהדבר יפגע באופן חמור באינטרס הציבורי".

52. בהתאם לכל האמור לעיל, השתכנעתי כי בעניינו של הנאשם קיימת **הצטברות של נסיבות ייחודיות וחריגות**, אשר יהיה בהן כדי להטות את הכף לכיוון הימנעות מהרשעתו הגם שלא עלה בידו להוכיח ברמת ההוכחה הנדרשת קיומה של פגיעה ממשית וקונקרטית שעלולה להיגרם, במקרה שההרשעה תיוותר על כנה. במסגרת מכלול השיקולים, הבאתי בחשבון את גילו הצעיר של הנאשם, הן בעת ביצוע העבירה והן כיום. כזכור, הנאשם ביצע את העבירות עת היה כבן 25 בלבד. כיום הנאשם בן 26 ואין חולק שהוא משתייך לקבוצת "הבגירים צעירים" והדבר אף עולה בקנה אחד עם התרשמות שירות המבחן לפיה ביצוע העבירות על ידו קשור לקשיין בהצבת גבולות ולתהליך גיבוש זהותו אשר טרם הסתיים. ברי כי יש לבחון כל מקרה לגופו ו"בגיר צעיר" איננו ביטוי קסם, ואין זה אומר כי נאשם המשתייך לקבוצת הגיל האמורה צריך לזכות באופן אוטומטי להקלה בעונשו. יחד עם זאת, כדבריו של כב' השופט א' רובינשטיין **בעניין פורטל**, גילו של הנאשם והיותו ב"גיל המעבר" מקטינות לבגירות הוא נתון שבהחלט יש להידרש אליו (כן ראו השיקולים שפורטו לעניין שאלת ההרשעה, שבהם גילו של הנאשם, בע"פ 2669/00 **מדינת ישראל נ' פלוגי**, נד(3) 685 (2000), אשר צוטט קודם לכן).

53. בנוסף, יש ליתן משקל לזמן שחלף, כשנה, מעת ביצוע העבירות על ידי הנאשם ועד היום. להתרשמותי, כיום עומד בפניי אדם "חדש", אשר מקפיד לקיים אורח חיים נורמטיבי ובמשך הזמן שחלף מעת ביצוע העבירות לא הסתבר עוד בפלילים (ראו והשוו דבריה של כב' השופטת ד' ברק ארז בפסקה 15 בע"פ 111/14 **פלוגי נ' מדינת ישראל**, (01.04.2014)). כן מצאתי להעניק משקל ליתר מאפייניו האישיים של הנאשם, ובכלל זה לעובדה כי הוא נעדר כל עבר פלילי, כאשר העבירות שבמוקד כתב האישום היא הסתבכותו היחידה עם החוק. בדומה, הנאשם בעל מערכת ערכים נורמטיבית השואף לקדם את חייו לעבר הישגים גבוהים בתחום התעסוקתי והאקדמי ולדידי, נשקף סיכון נמוך שמא ישוב לסורו ויבצע עבירות נוספות. לאלה יש להוסיף את העובדה כי הנאשם הודה בביצוע העבירות, ונטל אחריות מלאה על מעשיו. עוד ולקולא, בית המשפט מעניק משקל, אם כי שאיננו רב, לתקופה שבה שהה הנאשם במעצר מאחורי סורג ובריה ובהמשך בתנאים מגבילים בגין תיק זה. ברי כי הליך המעצר אינו בא בגדר עונש או "מקדמה על חשבון העונש", אולם סבורתני, כי היה בכך כדי להעביר לו את המסר הנדרש ולהרתיעו מביצוע עבירות נוספות.

54. כמו כן, הנאשם עומד ברובם של מבחני העזר (הרלוונטיים לעניינו) אשר נקבעו מפיו של כב' השופט ש' לוי **בפרשת כתב**: המדובר בעבירה ראשונה ויחידה של הנאשם, כאשר קיים סיכון נמוך להישנות התנהגות פורצת

חוק מצדו וזו אינה משקפת דפוסי התנהגות כרוניים שלו. כמו כן, כאמור זה עתה, הלה גם נטל אחריות מלאה על התנהגותו זו. עמדתו זה מכבר על חומרתן של העבירות בהן הורשע הנאשם, ולא יכול להיות חולק כי המדובר בעבירות שאין להקל בהן ראש. יחד עם זאת, לא השתכנעתי כי מדובר בעבירות מהסוג ומהנסיבות ששוללות מניה וביה את האפשרות להימנע מהרשעתו של מבצע מבלי לפגוע באינטרס הציבורי.

55. כפי שצינתי זה מכבר, הענישה גם לאחר תיקון 113 היא לעולם אינדיווידואלית. ביטוי פרקטי לאותה גישת ענישה אינדיווידואלית, ניתן למצוא בפסיקתם של בתי המשפט השונים אשר במקרים בהם הואשמו הנאשמים בביצוע מעשים דומים לאלו שביצע הנאשם, ואף חמורים יותר, הם מצאו לנכון, על אף חומרת העבירות, להימנע מהרשעת הנאשמים שבפניהם. כך למשל ראו: ת"פ (שלום תל אביב יפו) 23797-03-14 **מדינת ישראל נגד רן אביב** (01.12.2015); ת"פ (שלום טבריה) 13365-08-13 **מדינת ישראל נגד אוריה טל** (להלן: "**פרשת טל**") (08.07.2014), פסיקה שאליה הפנתה גם ההגנה. בפרשת טל בית המשפט **ביטל את הרשעתו של נאשם שביצע עבירות של גידול סמים מסוכנים והחזקת סמים לצריכה עצמית, בכך שגידל שתילי קנבוס במשקל של כ- 81 גרם והחזיק בסם מסוג קנבוס במשקל של 0.30 גרם וסם מסוג חשיש במשקל של 3.14 גרם, וזאת לאור נסיבותיו יוצאות הדופן של הנאשם ובכלל זה גילו הצעיר, החשש הקונקרטי כי הרשעה בדין תפגע בהמשך לימודיו ובהתפתחותו המקצועית, עמידתו בהצלחה בהליך טיפולי במסגרת שירות המבחן ולאור המלצתו החיובית של שירות המבחן. על הנאשם הושת עונש בדמות צו של"צ לצד ענישה נלווית. ניתן כמובן להביא כדוגמא גם את ת"פ (שלום פתח תקווה) 15735-12-10 **מדינת ישראל נ' אסביאן** (18.10.2012), שם דובר בנאשם שאף הורשע, בין היתר, **בעבירת הסחר בסמים**, בכך שהחזיק סם מסוכן מסוג חשיש במשקל של 2.5 גרם, מכר לשוטר סם מסוכן מסוג חשיש במשקל של 14 גרם בתמורה ל- 450 ₪ וגידל בדירתו שני שתילי קנבוס. בית המשפט נימק את החלטתו בדבר **ביטול ההרשעה** בהמלצתו החיובית של שירות המבחן, החשש הממשי לפגיעה בתכניותיו של הנאשם לעסוק ברפואה כתוצאה מהרשעה ובהליך שיקום משמעותי שעבר הנאשם (לפסיקה רלוונטית נוספת ראו גם: ת"פ (שלום ירושלים) 48512-04-15 **מדינת ישראל נ' קלנר ליבל** (07.03.2018); ת"פ (השלום ת"א) 58675-05-16 **מדינת ישראל נ' מורן** (07.05.2017); ת"פ (ק"ג) 35384-05-14 **מדינת ישראל נ' אסף עטיה** (30.03.2016)).**

56. הנה כי כן, ניתן לראות כי בהחלט על בית המשפט ליתן דעתו בעניין ההרשעה לשאלת חומרת העבירה, וייתכן כי שיקול זה אף יהיה בעל משקל נכבד ביותר. אולם, שיקול זה אינו יכול לבוא בבחינת חזות הכול, ולא ניתן לומר כי בסוג מסוים של עבירות (למעט במקרים קיצוניים) לא ניתן יהיה להימנע מהרשעת הנאשם בשל חומרתן. הדבר ייצור פסילה אוטומטית על הסף של אפשרות ההימנעות מהרשעה בעבירות מסוימות, וזאת אך על סמך כותרות הסעיפים שבהם מואשם הנאשם.

57. אכן, עריכת האיזון בין האינטרס הציבורי בהרתעה, הגנה על בטחון הציבור וההכרח להילחם בנגע הסמים לבין האינטרס הציבורי והאישי בשיקומו של הנאשם איננה מלאכה קלה כלל ועיקר. עם זאת, בנסיבות הייחודיות של המקרה המונח בפניי, לאור הליך השיקום המשמעותי אשר בעיצומו מצוי הנאשם, בהתחשב בעובדה כי הרשעה עלולה לפגוע באופן קשה בעיסוקו בעתיד כמהנדס תוכנה, ובהתחשב בעובדה כי עסקינן בנאשם צעיר, נעדר עבר פלילי אשר לוקח אחריות מלאה ומביע חרטה כנה על ביצוע העבירות, ולאור התסקיר ה"חיובי" ביותר אשר הוגש בעניינו - אני סבורה כי יש מקום בזו הפעם לתת לנאשם הזדמנות אמיתית לחזור למוטב ולערוך שינוי בחייו לעבר שיקומו, ולהסתפק בקביעה כי הנאשם ביצע את המיוחס לו בכתב האישום ולהורות על ביטול הרשעתו בכך יהיה כדי למנוע צמצום אפשרויותיו להשתלב בשוק העבודה, וליתן לו כוח נוסף להמשיך בדרך השיקומית.

58. בהקשר זה יצוין כי נתתי דעתי להמלצת שירות המבחן לעניין ההימנעות מהרשעה, אם כי לא מצאתי לאמץ

במלואה את המלצתו לעניין העונש והיקף השל"צ. כידוע, המלצת שירות המבחן כשמה היא, המלצה שאיננה מחייבת את בית המשפט אשר אמון על בחינת אינטרסים רחבים מאלה שבוחן שירות המבחן עת מגבש הוא את המלצתו, ולבית המשפט נתונה האפשרות שלא לקבל את ההמלצה במקרה המתאים.

סוף דבר

59. לאור כל האמור לעיל אני מורה על ביטול הרשעת הנאשם וגוזרת עליו את העונשים הבאים:

א. צו של"צ בהיקף של 400 שעות.

העבודות תבוצענה במסגרת מרכז עיסוקי שיקומי באשדוד בתפקיד עוזר לאב הבית.

ב. צו מבחן של שירות המבחן למשך שנה מהיום.

הובהרה לנאשם חשיבות שיתוף הפעולה עם שירות המבחן בביצוע עבודות השל"צ וצו המבחן ומשמעות היעדר שיתוף הפעולה.

העתק מגזר הדין בדחיפות לשירות המבחן.

ג. הנאשם יחתום על התחייבות כספית על סך 10,000 ₪ שלא לעבור כל עבירה בניגוד לפקודת הסמים המסוכנים וזאת לתקופה של שנה מהיום. אם לא תיחתם ההתחייבות תוך 7 ימים, ייאסר הנאשם ל- 10 ימים.

ניתן בזאת צו להשמדת המוצגים - סמים וכלים, בכפוף לחלופי תקופת הערעור.

ניתן בזאת צו להשבת הכספים לנאשם שנתפסו במסגרת החקירה.

המזכירות מתבקשת להשיב לאמו של הנאשם הכספים אשר הופקדו על ידה בקופת ביהמ"ש במסגרת הליך המעצר מושא תיק זה.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, כ"ב חשוון תשע"ט, 31 אוקטובר 2018, במעמד הצדדים.